

[Ragnhild Andersen.]

lets, om jeg maa have Lov at sige Surhed over for dette Ændringsforslag til Folkeforsikringsloven og over for denne Eengangshjælp til Rentemodtagerne, som man vil gennemføre. Mindretallet rejser den Anklage, at det gaar stærkt. Jeg retter en Anklage mod Mindretallet for, at det sidste Vinter, da Spørgsmaalet om et Eengangstillæg til Rentemodtagerne blev fremdraget her i Tinget i en enestaaende kold og vanskelig Vinter, overhovedet ikke var muligt at faa Mindretallets Repræsentanter i det høje Ting til at sætte dette Forslag til anden Behandling, at det overhovedet ikke var muligt ved den Lejlighed at faa Gang i Udvalgets Forhandlinger, at man holdt Udvalget hen med Snak og i Virkeligheden tydeligt demonstrerede, at man ikke havde noget som helst Ønske om sidste Vinter, da Rentemodtagerne i høj Grad trængte til det, at yde dem en Haandsrækning. Jeg tror, en saadan Anklage er mere alvorlig for Mindretallets Repræsentanter, for ved den Lejlighed burde man være kommet Rentemodtagerne til Hjælp. Jeg tror, en saadan Anklage er mere alvorlig end Anklagen for, at vi — med Rette — har haft travlt i dette Udvalg her op til Jul. Det er jo ikke Flertallets Skyld, at de gamle har maattet vente i 1½ Aar paa et Eengangstillæg. Det falder tilbage paa Mindretallets Repræsentanter, og derfor beklager jeg ikke, men hilser med Glæde, at vi endelig fik et Udvalg, der kunde sætte lidt Fart i Tingene.

Der siges yderligere, af det andet Mindretal, den konservative Gruppe, at man beklager sig over, at der

„ikke har været Tid til at give Det konservative Folkepartis Krav med Hensyn til Spørgsmaalet om en almindelig Folkepensionering nogen som helst Realitetsbehandling“, og man hævder i Mindretallets Betænkning, at det er

„uforsvarligt at øge de overmaade store Udgifter til den vederlagsfri Aldersforsørgelse“.

Som vort Parti gjorde det sidste Gang, vil vi ogsaa ved denne Lejlighed anholde, at man paastaar, at Alderdomsforsørgelsen er vederlagsfri. Alderdomsforsørgelsen i vort Land er ikke vederlagsfri, saa sandt som Rentemodtagerne gennem hele deres Liv betaler deres forsikringsmæssige Udgifter til Arbejdsløshedsforsikring, til Syge- og Invaliditetsforsikring, og betaler deres Skatter — og det er jo ikke smaa Skatter, særlig efter den sidste Lovs Vedtagelse, som selv de daarligst stillede har maattet udrede —

og derhos betaler de store Summer i Form af ublufærdige indirekte Afgifter. Saa længe dette er Tilfældet, saa længe vi har de store Udgifter til indirekte Skatter, som vender den tunge Ende nedad mod de daarligst stillede i Samfundet, saa længe maa man vende sig afgjort imod Paastanden om, at Rentemodtagerne har en vederlagsfri Alderdomsforsørgelse, og derfor maa jeg sige, at jeg i høj Grad beklager, at Mindretallet har følt sig foranlediget til over for et saa vigtigt og betydningsfuldt Forslag som det, der her ligger paa Rigsdagens Bord, at indtage en saa negativ og sur Holdning, medens de netop med det Ansvar, de paadrog sig sidste Vinter, burde have bidraget til, at Forslaget blev gennemført saa hurtigt som gørligt og bragte de bedst mulige Resultater.

Vort Parti anbefaler sammen med Flertallet Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg har allerede i min Indledning sagt, at vi hilser det som et stort Fremskridt, at der bliver Mulighed for at give Rentemodtagerne et Beløb til Hjælp i Tiden fra nu til April, og jeg maa sige, at selv om der, som vi har givet Udtryk for i vor Mindretalsbetænkning, er visse Omraader, hvor vort Parti har Ønsker, der rækker videre end Lovforslagets Indhold, er der i Lovforslaget givet Plads for adskillige betydelige Forbedringer for Rentemodtagerne, som gør, at vi giver Lovforslaget vor varmeste Anbefaling. Vi har til Lovforslaget føjet betydelige Ændringsforslag af den største Virkning for Rentemodtagerne; jeg peger her i Særdeleshed paa Forslagene om at nedsætte Aldersgrænsen fra 65 til 60 Aar, at sikre Kvinderne fra 55 Aar Mulighed for Rente og at ophæve Trediedelsbestemmelsen for Invalidere. Jeg skal anbefale det høje Ting at stemme for vort Partis Ændringsforslag, at gøre Loven endnu bedre og endnu mere værdifuld for Rentemodtagerne ved samtidig at nedsætte Aldersgrænsen fra 65 til 60 Aar. Jeg skal anbefale at stemme for vore Ændringsforslag og skal paa egne og Forslagsstillernes Vegne tage vort Partis Forslag om et Eengangstillæg paa 170 Kr. til Ægtepar og 100 Kr. til enligstillede tilbage.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for vore Ændringsforslag og for de af Flertallet indstillede Ændringsforslag, og vi giver hermed Flertalsindstillingen vor varmeste Anbefaling.

Formanden: Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg m. v. til Alders- og Invalidrentemodtagere, stillet fra kommunistisk Side, er taget tilbage. Ønsker nogen at